

Iskaja vsak štetnik  
in velja s poštnino  
med in v Mariboru  
s pošiljanjem na dom  
na eno leto K 4.—  
na pol leta „ 2.—  
na štiri leta „ 1.—

Marčnina se pošilja  
opozumljiva v tiskarni  
sr. Cirila, koroške  
ulice št. 5. List se  
pošilja do odpovedi.

Šolsniki katol. tis-  
kovnega društva do-  
lžajo list brez po-  
sobne naročnine.

# SLOVENSKI

# GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pisanezni listi dobó  
se v tiskarni in pri  
gospodu Novak-u na  
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-  
čajo, neplačani listi  
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje  
od navadne vrstice,  
če se natisne enkrat,  
po 15 h, dvakrat 25 h,  
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo  
do srede popoldne.

Štev. 24.

V Mariboru, dne 11. junija 1903.

Tečaj XXXVII.

## Poraz v Slov. Bistrici.

V ponedeljek, dne 8. junija je bila iz skupine veleposestva volitev v okraj zastop slovenjebistriški. Slovenci so propadli pri tej volitvi s 14 proti 21 glasom. Naši nasprotniki so bili nemškutarski trgovci in graščaki!

Vsled tega izida ostane slovenjebistriški okrajni zastop še nadalje po svoji večini v nemških rokah. Okrajni šolski svet pa, ki je bil dosedaj slovenski, bo vsled te izvolitve dobil za dobo 6 let nemško lice. To je najhujši udarec!

Kdo je kriv, da so Slovenci propadli pri tej volitvi? Slovenci sami! Štirje veleposestniki, ki so dosedaj veljali kot Slovenci, so tokrat potegnili z Nemci. To je znamenje prevelike zaupnosti in nepoznanja oseb od strani voditeljev. Voditelji bi vendar morali poznati svoje vrste ter o pravem času utrditi omahljivce.

Javno se mora pibiti, da je kriv na propadu Slovencev v Slovenji Bistrici tudi šmarski odvetnik dr. Georg. Prejšnje Georgovo posestvo je razdeljeno sedaj na tri veleposestva, a v zemljiški knjigi se še vedno ni pravomočno vpisala razdelitev, čeravno je bilo za to nad dve leti časa. G. dr. Georg igra v šmarskem okraju ulogo prvaka, svojih narodnih dolžnosti pa ne pozna toliko kakor navaden zaveden kmet. Z njegovo nebržnostjo so izgubili Slovenci dva glasa!

Brez krivde pa niso tudi slovenjebistriški voditelji sami. Brigali so se za volitve, toda mnogo prepozno. In za vse se tudi niso brigali. To kaže slučaj Georg in Grundner.

Lahko bi se tudi zgodilo, da bi imeli Slovenci pri tej volitvi dovolj zanesljivih veleposestnikov. Nekaterim kmetom ne manjka mnogo do davka, predpisanega za veleposestvo. A v tem oziru se ni nič storilo! Zakaj pa imamo Slovenci posojilnice, če še niti tukaj ne morejo ali nočejo pomagati! Seveda za tako akcijo je treba že naprej misliti, že več časa naprej delati, ne pa v zadnjem trenutku, ko že voda v grlo teče!

Dne 9. junija je bila volitev iz mest in trgov, dne 10. pa iz kmetijskih občin. Prepričani smo, da bodo kmetijske občine storile svojo dolžnost ter vsaj v tej skupini rešile slovensko čast! Hvala Bogu, da naši priprosti kmetje navadno boljše volijo nego njihovi »voditelji«!

Izid volitve iz veleposestva pa je madež za celi slovenjebistriški okraj, katerega se naj posebno voditelji sramujejo. Slovenjebistriški okrajni zastop bodo zopet vladali nemški trgovci in graščaki. Slovenski kmetje, ti trgovci in graščaki so oni, ki vas hočejo vladati in ineti pod svojo oblastjo! Vi ste jih obogatili in odebelili, in vrh tega jim morate biti sedaj pokorni in poslušni! Kmetje, v nemških trgovcih in graščakih si redite tlačitelje slovenske samostojnosti in prostosti!

## Državni zbor.

Dunaj, 7. junija 1903.

Za Hrvate.

Ker še vedno strši po Hrvatskem ban Khuen-Hedervary ter strahuje in zatira ta-

mošnje nesrečno ljudstvo, so bili jugoslovanski poslanci vnovič prisiljeni, vložiti nujni predlog, s katerim se je morala pečati zbornica v petek 5. junija. V tem predlogu se je vprašal ministrski predsednik dr. Körber: 1. Zakaj ni pripustil, da bi bil sprejel presvetli cesar hrvatske poslance iz Dalmacije? 2. Ker je zdaj dokazano, da se v Ljubljani po znanem shodu ni streljalo na Nemce, ali hoče pospešiti sodnijsko preiskavo ter izid predložiti zbornici? 4. Ker na Hrvatskem odpirajo pisma in brzojavke, ali hoče poskrbeti, da se dotična pogodba med Avstrijo in Ogrsko tudi onkraj Litve spolnuje natančno? Ta nujni predlog je vložil dalmatinski poslanec Borčić ter ga utemeljeval jako obširno in temeljito. Takoj za Borčićem je povzel besedo dr. Körber ter odgovarjal na vsa tri vprašanja. Govoril je pa tokrat vse drugače, kakor onokrat. Vsi so spoznali, da se je dr. Körber vstrašil pretenja njemu nasproti radi robotih besed, katere je rabil nasproti hrvatskim in slovenskim poslancem. Tajil je, da je on hotel kedaj koga izzivljati ali komu pretiti. »Imam veliko pregreškov in slabosti na sebi«, je djal, »a tega pregreška pa vendar ne, da bi jaz hotel koga žaliti.« Kar zadeva stvar samo na sebi, je pa zopet ponavljal staro pesem, da se tukajšnja vlada ne more vmeševati v hrvatske razmere. Nadalje je trdil, da se je v Ljubljani enkrat streljalo v nemško kazino, potem pa da mu ni prav nič znano, da bi se na Ogrskem kršila pismena in brzojavna tajnost.

Češki poslanec dr. Herold je potem razvil postopanje dr. Körberja, kateremu je

## Listek.

### Hiša v gozdu.

(Resnična dogodba; poslovenil Iv. Vuk.)  
(Konec.)

Vzdignil se je in naglo šepal naprej. Ko je prišel k hiši, poslušal je pazljivo na vse strani. Niti najmanjšega šuma ni opazil. Dvakrat je preplazil okrog celega poslopja — mrtva tihota povsod! Skrbno je opazoval vsako okno — pa nič ni videti! Nazadnje mu je pošla potrpežljivost in poklical je svojo ženo, tiho sicer, pa ona ga je slišala ter pokazala svoj spačeni obraz skozi omreženo okno v gornjem delu hiše. Z nekolikimi besedami je bil mož obveščen o vsem, in ničvredna dvojica se je posvetovala, kaj storiti. »Ne premišluj dolgo, Vid«, je rekla Liza; »v hišo moraš priti in me rešiti iz te kletke. Imam vse, kar želiva, ko bi le mogla ven! V treh ali štirih urah sva že v varnosti. Ne gubiva časa, hitro misli! Ko se zmračí, pridejo vragovi, lovski pomagači domov in tedaj nama bo huda predla!«

Vid je potrkal na vrata — nobenega odgovora.

»Odprite, gospa, in ne bojte se!« zavpil je Vid. »Ničesar vam ne storim, bodite brez skrbi. Jaz hočem samo mojo ženo in nič

drugega. Ne vzameva vam ničesar, ker sva si premislila. Kar se je zgodilo, zelo obžalujem; upam, da nama boste odpustili. Odprite in odpustite nama, ako pa ste preslabi, vrzite mi ključe!« — Nobenega odgovora.

Ivanka je klečala in vroče molila, že davno je pretekel čas in Mica bi morala biti že tukaj. Kje neki ostaja tako dolgo? Sklenila je, da krvoloka ne spusti na noben način v hišo.

Vida je jela zapuščati potrpežljivost in začel je kleti in groziti. Ne le nje, temveč otroka še hoče umoriti, in to pred njenimi očmi, ako takoj ne odpre. Če ne veruje, kar se pravi priti njemu v roke, naj vpraša njegovo ženo.

Nakrat je postalo vse tiho. Prestrašena Ivanka je ustala. Sedaj je zaslišala šum, katerega si od začetka ni znala tolmačiti. Zdelo se ji je, kakor bi kdo po zidu praskal. Sedaj je spoznala grozo, da pleza Vid po zidu k njenemu oknu. Do njenega okna je bil namreč latnik za vinsko trto in ta je služil roparju za lestvico. Radi vinske trte, ki se je po letu tako lepo ovijala po steni in okrog okna, in da je v jeseni lahko z roko iz sobe trgala grozdje, ni pustila omrežiti teh dveh oken. In zakaj bi ju omrežili? Nevarnosti se ni bilo bati nobene, gozd je bil bolj varen kakor ulice kakega mesta.

Uboga žena ni vedela, kaj naj stori. Tema se ji dela pred očmi, mraz ji je pretresal telo in prsi ji je stiskala neka strašna moč. Vendar se je s silo držala po koncu in premišljevala, kaj ji je storiti, da reši sebe in otroka. Vedela je, če pride razbojnik v sobo, da sta zgubljena oba! Že je mislila na beg skozi vrt v gozd. Vendar je spoznala, da je za beg preslaba.

Med tem je pretekal dragi čas — kaj storiti, za božjo voljo, kaj storiti? Liza je začela ubogo, do smrti preplašeno ženo zasmehovati in tako je povečala njeno razburjenost.

Tam — Ivanka je gledala na obe okni — tam se nekaj giblje, trta se maje — prikazala se je roka — še ena — črni razmršeni lasje se pokažejo, potem naježeno čelo, in dvojje divjih oči — sedaj — pokazal se je obraz in previdno pokukal v sobo. Sedaj se prikaže celo gornje telo; jedna roka išče po oknu in je skuša odpreti ali streti.

Mlada žena se ozira po sobi za pomoč, oko se ji je ustavilo na moževih puškah, ki so v lepem redu in nabite visele na steni. Kako je možno, da je bila na to pozabila? To je bil migljaj od znotraj! Z jednim skokom je pri puškah, snela je najbližnjo, napela petelina, in nastavila k bledemu licu. Strel je zagrmel. Bog je vodil kroglo — strašen krik, ki se je zaslišal kot odmev v drugi sobi —